



Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 31. januarja 2023 *

„Predhodno odločanje – Območje svobode, varnosti in pravice – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Postopki predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Pristojnost odreditvenega pravosodnega organa – Člen 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Pravica do dostopa do sodišča, ustanovljenega z zakonom – Možnost izdaje novega evropskega naloga za prijetje zoper isto osebo“

V zadevi C-158/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) z odločbo z dne 9. marca 2021, ki je na Sodišče prispela 11. marca 2021, v kazenskem postopku proti

Lluísu Puigu Gordiju,

Carlesu Puigdemontu Casamajóju,

Antoniju Comínu Oliveresu,

Clari Ponsatí Obiols,

Meritxell Serret Aleu,

Marti Rovira Vergés,

Anni Gabriel Sabaté,

ob udeležbi

Ministerio Fiscal,

Abogacía del Estado,

Partido político VOX,

SODIŠČE (veliki senat),

* Jezik postopka: španščina.

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, L. Bay Larsen (poročevalec), podpredsednik, C. Lycourgos, E. Regan, P. G. Xuereb, predsedniki senatov, L. S. Rossi, predsednica senata, M. Ilešič, J.-C. Bonichot, N. Piçarra, I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen, N. Wahl, sodniki, I. Ziemele, sodnica, in M. J. Passer, sodnik,

generalni pravobranilec: J. Richard de la Tour,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. aprila 2022,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za L. Puiga Gordija S. Bekaert, advocaat, in G. Boyé Tuset, abogado,
- za C. Puigdemonta Casamajója G. Boyé Tuset, abogado,
- za A. Comína Oliveresa G. Boyé Tuset, J. Costa Rosselló in I. Elbal, abogados,
- za C. Ponsatí Obiols G. Boyé Tuset in I. Elbal Sánchez, abogados,
- za M. Rovira Vergés A. Van den Eynde Adroer, abogado,
- za A. Gabriel Sabaté B. Salellas Vilar, abogado,
- za Ministerio Fiscal F. A. Cadena Serrano, C. Madrigal Martínez-Pereda, J. Moreno Verdejo in J. A. Zaragoza Aguado, fiscales,
- za Partido político VOX M. Castro Fuertes, abogada, in M. P. Hidalgo López, procuradora,
- za špansko vlado S. Centeno Huerta, A. Gavela Llopis in J. Ruiz Sánchez, agenti,
- za belgijsko vlado M. Jacobs, C. Pochet in M. Van Regemorter, agentke, skupaj s F. Matthisom in B. Rensonom, avocats,
- za poljsko vlado B. Majczyna, agent,
- za romunsko vlado E. Gane in A. Wellman, agentki,
- za Evropsko komisijo J. Baquero Cruz in S. Grünheid, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 14. julija 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1(3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 34), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24) (v nadaljevanju: Okvirni sklep 2002/584).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka proti Lluísu Puigu Gordiju, Carlesu Puigdemontu Casamajóju, Antoniu Comínu Oliveresu, Clari Ponsatí Obiols, Meritxell Serret Aleu, Marti Rovira Vergés in Anni Gabriel Sabaté.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 V uvodnih izjavah 6, 8 in 12 Okvirnega sklepa 2002/584 je navedeno:

„(6) Evropski nalog za prijetje, kot ga predvideva ta okvirni sklep, je na področju kazenskega prava prvi konkretni ukrep izvajanja načela medsebojnega priznavanja, o katerem je Evropski svet navedel, da je ‚temeljni kamen‘ pravosodnega sodelovanja.

[...]

(8) Odločitve o izvršitvi evropskega naloga za prijetje morajo biti pod zadostnim nadzorom, kar pomeni, da bo pravosodni organ države članice, kjer bodo zahtevano osebo prijeli, moral odločiti o njeni predaji.

[...]

(12) Ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe o Evropski uniji in jih izraža Listina o temeljnih pravicah Evropske unije [...], zlasti Poglavje VI Listine. Nič v tem okvirnem sklepu se ne sme razlagati kot prepoved zavrnitve predaje osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, kadar obstaja razlog za prepričanje, da je na podlagi objektivnih elementov, bil nalog izdan z namenom kazenskega pregona in kaznovanja osebe na podlagi njenega spola, rase, vere, etničnega izvora, državljanstva, jezika, političnega prepričanja ali spolne usmerjenosti, ali da bo oseba zaradi katerega od teh razlogov v slabšem položaju.

[...]“
- 4 Člen 1 tega okvirnega sklepa določa:

„1. Evropski nalog za prijetje je sodna odločba, ki jo izda država članica z namenom prijetja in predaje zahtevane osebe s strani druge države članice z namenom uvesti kazenski postopek ali izvršiti kazen zapora ali ukrep, vezan na odvzem prostosti.

2. Države članice izvršijo vsak evropski nalog za prijetje na osnovi načela medsebojnega priznavanja in v skladu z določbami tega okvirnega sklepa.

3. Ta okvirni sklep ne spreminja obveznosti, ki izhajajo iz spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel iz člena 6 Pogodbe o Evropski uniji.“
- 5 V členih 3, 4 in 4a navedenega okvirnega sklepa so naštet razlogi za neizvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 6 Člen 6(1) tega okvirnega sklepa določa:
- „Odreditveni pravosodni organ je pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.“
- 7 V členu 8 okvirnega sklepa 2002/584 so navedeni podatki, ki jih mora vsebovati evropski nalog za prijetje, določeno pa je tudi, da mora biti preveden v uradni jezik ali enega od uradnih jezikov izvršitvene države članice.
- 8 Člen 15(2) in (3) tega okvirnega sklepa določa:
- „2. Če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, da podatki, ki mu jih je poslala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije [...].
3. Odreditveni pravosodni organ lahko izvršitvenemu pravosodnemu organu kadarkoli pošlje kakršenkoli dodaten koristen podatek.“

Belgijsko pravo

- 9 Člen 4 loi du 19 décembre 2003 relative au mandat d'arrêt européen (zakon z dne 19. decembra 2003 o evropskem nalogu za prijetje, *Moniteur belge* z dne 22. decembra 2003, str. 60075) v različici, ki se uporablja za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, določa:
- „Izvršitev evropskega naloga za prijetje se zavrne v teh primerih:
- [...]
5. če obstajajo resni razlogi za prepričanje, da bi izvršitev evropskega naloga za prijetje povzročila kršitev temeljnih pravic zadevne osebe, kot so zagotovljene s členom 6 Pogodbe o Evropski uniji.“

Postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 10 Predložitveno sodišče, Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija), je v okviru kazenskega postopka v glavni stvari 14. oktobra 2019 zoper C. Puigdemonta Casamajója ter 4. novembra 2019 zoper A. Comína Oliveresa, L. Puiga Gordija in C. Ponsatí Obiols izdalo evropske naloge za prijetje.
- 11 Kraljevina Belgija je začela postopke za izvršitev evropskih nalogov za prijetje proti C. Puigdemontu Casamajóju, A. Comínu Oliveresu in L. Puigu Gordiju.

- 12 Postopka proti C. Puigdemontu Casamajóju in A. Comínu Oliveresu sta bila po tem, ko sta ta postala člana Evropskega parlamenta, prekinjena.
- 13 Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v nizozemščini, Belgija) je s sklepom z dne 7. avgusta 2020 zavrnilo izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper L. Puiga Gordija.
- 14 Predložitveno sodišče navaja, da je ta sklep temeljil na presoji, da ni pristojno za kazenski pregon zoper L. Puiga Gordija in torej za izdajo tega evropskega naloga za prijetje. Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel (prvostopenjsko sodišče v Bruslju za postopke v nizozemščini) naj bi glede tega s sklicevanjem na sodno prakso Sodišča v zvezi s pojmom „pravosodni organ“ v smislu člena 6 Okvirnega sklepa 2002/584, na uvodni izjavi 8 in 12 tega okvirnega sklepa, na sodbo ESČP z dne 2. junija 2005, Claes in drugi proti Belgiji (CE:ECHR:2005:0602JUD004682599), in na belgijsko zakonodajo menilo, da se lahko v ta namen izreče o pristojnosti odreditvenega pravosodnega organa, ki je predložitveno sodišče. T Navedeno prvostopenjsko sodišče naj bi to, da predložitveno sodišče ni pristojno, ugotovilo na podlagi mnenj delovne skupine o samovoljnih pridržanjih (v nadaljevanju: DSSP) z dne 25. aprila 2019 in 13. junija 2019, sodb ESČP z dne 22. junija 2000, Coëme in drugi proti Belgiji (CE:ECHR:2000:0622JUD003249296), in z dne 2. junija 2005, Claes in drugi proti Belgiji (CE:ECHR:2005:0602JUD004682599), uvodne izjave 12 navedenega okvirnega sklepa ter določb belgijskega in španskega prava.
- 15 Belgijsko državno tožilstvo je zoper sklep z dne 7. avgusta 2020, naveden v točki 13 te sodbe, vložilo pritožbo pri cour d'appel de Bruxelles (višje sodišče v Bruslju, Belgija), ki je to pritožbo s sodbo z dne 7. januarja 2021 zavrnilo.
- 16 Zadnjenavedena sodba naj bi se sklicevala na poročilo DSSP z dne 27. maja 2019, na sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice, navedene v točki 14 te sodbe, in na dokument v zvezi s pristojnostjo predložitvenega sodišča, ki ga je na zahtevo belgijskega državnega tožilstva predložil svetovalec kazenskega senata tega sodišča. Cour d'appel de Bruxelles (višje sodišče v Bruslju) naj bi na podlagi teh elementov razsodilo, da pristojnost predložitvenega sodišča za sojenje L. Puigu Gordiju ne temelji na izrecni pravni podlagi, in iz tega sklenilo, da bi se z izvršitvijo evropskega naloga za prijetje zoper njega ogrozile njegove temeljne pravice. Poleg tega je menilo, da mora upoštevati izjemno resno nevarnost za kršitev domneve nedolžnosti.
- 17 Predložitveno sodišče v tem okviru navaja, da mora med drugim ugotoviti, ali lahko zoper L. Puiga Gordija izda nov evropski nalog za prijetje po tem, ko je bila izvršitev prejšnjega evropskega naloga za prijetje zavrnjena, in ali mora evropske naloge za prijetje, izdane zoper druge obdolžence v kazenskem postopku v glavni stvari, ohraniti ali preklicati.
- 18 V zvezi s tem meni, prvič, da izvršitveni pravosodni organ na podlagi prava Unije ni pristojen za nadzor nad pristojnostjo odreditvenega pravosodnega organa. Morebitna nepristojnost naj namreč ne bi bila razlog za zavrnitev, določen v Okvirnem sklepu 2002/584, in bi jo bilo treba razlikovati od neobstoja statusa „pravosodnega organa“ v smislu tega okvirnega sklepa. Zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje pa naj ne bi mogla temeljiti na razlogu za zavrnitev, določenem le v nacionalnem pravu.
- 19 Drugič, predložitveno sodišče poudarja, da belgijska sodišča niso pristojna za razlago španskega prava. Ta sodišča naj bi v obravnavanem primeru poleg tega napačno razlagala to pravo, zlasti z opiranjem na mnenje DSSP, ki naj ne bi bila ustanovljena na podlagi mednarodnega prava in

katere mnenja naj ne bi izražala stališča Sveta Organizacije združenih narodov za človekove pravice. Navedena sodišča pa naj ne bi upoštevala več odločb predložitvenega sodišča v zvezi z njegovo pristojnostjo in tega, da je Tribunal Constitucional (ustavno sodišče, Španija) to pristojnost s sodbami z dne 17. februarja 2021 potrdilo.

- 20 Tretjič, predložitveno sodišče trdi, da bi morala belgijska sodišča pred odločitvijo o izvršitvi evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper L. Puiga Gordija, na podlagi člena 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584 zahtevati dodatne informacije.
- 21 Četrtrič, obstoj resne nevarnosti za kršitev temeljnih pravic osebe, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, naj ne bi bil razlog za zavrnitev izvršitve, določen v tem okvirnem sklepu. Sodišče naj bi tako tak razlog za zavrnitev na podlagi člena 1(3) navedenega okvirnega sklepa dopustilo le, če se dokaže obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v odreditveni državi članici.
- 22 V teh okoliščinah je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali Okvirni sklep [2002/584] omogoča, da izvršitveni pravosodni organ zavrne predajo osebe, zahtevane z evropskim nalogom za prijetje, na podlagi razlogov za zavrnitev, ki so določeni v njegovem nacionalnem pravu, niso pa kot taki zajeti v navedenem okvirnem sklepu?

2. Če bi bil odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen ter za zagotovitev izvršljivosti evropskega naloga za prijetje in ustrezno uporabo mehanizma iz člena 15(3) Okvirnega sklepa [2002/584]:

Ali mora odreditveni pravosodni organ preučiti in analizirati različne pravne ureditve držav [članic], da bi upošteval morebitne razloge za zavrnitev evropskega naloga za prijetje, ki niso zajeti v Okvirnem sklepu [2002/584]?

3. Glede na odgovora na prejšnji vprašanji in ob upoštevanju, da se v skladu s členom 6(1) Okvirnega sklepa [2002/584] pristojnost odreditvenega pravosodnega organa za izdajo evropskega naloga za prijetje določi na podlagi prava odreditvene države [članice]:

Ali je treba navedeno določbo razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ podvomi o pristojnosti, ki jo ima odreditveni pravosodni organ za ukrepanje v konkretni kazenski zadevi, in zavrne predajo, ker meni, da odreditveni pravosodni organ ni pristojen za izdajo evropskega naloga za prijetje?

4. V zvezi z morebitno možnostjo, da izvršitveni pravosodni organ preveri spoštovanje temeljnih pravic zahtevane osebe v odreditveni državi [članici]:

(a) Ali Okvirni sklep [2002/584] omogoča, da izvršitveni pravosodni organ zavrne predajo zahtevane osebe, ker meni, da v odreditveni državi članici obstaja nevarnost za kršitev njenih temeljnih pravic, na podlagi poročila delovne skupine, ki ga je nacionalnemu izvršitvenemu pravosodnemu organu predložila sama zahtevana oseba?

(b) V zvezi s prejšnjim vprašanjem: ali je tako poročilo objektivno, zanesljivo, natančno in ustrezno posodobljen element, da z vidika sodne prakse Sodišča utemelji zavrnitev predaje zahtevane osebe na podlagi resne nevarnosti za kršitev njenih temeljnih pravic?

(c) Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen: kateri elementi so zahtevani s pravom Unije, da bi lahko država članica ugotovila, da v odreditveni državi članici obstaja nevarnost za kršitev temeljnih pravic, ki ga navaja zahtevana oseba, in da utemelji zavrnitev evropskega naloga za prijetje?

5. Ali so odgovori na prejšnja vprašanja odvisni od okoliščine, da je lahko oseba, katere predaja se zahteva, pri pravosodnih organih odreditvene države [članice], tudi na dveh ravneh, uveljavljala nepristojnost odreditvenega pravosodnega organa, njegov nalog za prijetje in jamstvo svojih temeljnih pravic?
6. Ali so odgovori na prejšnja vprašanja odvisni od okoliščine, da izvršitveni pravosodni organ zavrne evropski nalog za prijetje iz razlogov, ki niso izrecno določeni v zadevnem Okvirnem sklepu [2002/584], zlasti zaradi ugotovitve nepristojnosti odreditvenega pravosodnega organa in resne nevarnosti za kršitev temeljnih pravic v odreditveni državi [članici], in to ne da bi odreditveni pravosodni organ prosil za posebne dodatne informacije, od katerih je odvisna ta odločitev?
7. Če iz odgovorov na prejšnja vprašanja izhaja, da Okvirni sklep [2002/584] v okoliščinah obravnavanega primera nasprotuje zavrnitvi predaje osebe na podlagi navedenih razlogov za zavrnitev:

Ali bi Okvirni sklep [2002/584] nasprotoval temu, da predložitveno sodišče izda nov evropski nalog za prijetje zoper isto osebo in za isto državo članico?“

Postopek pred Sodiščem

Predlog za uporabo hitrega postopka predhodnega odločanja

23. Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po hitrem postopku predhodnega odločanja na podlagi člena 105 Poslovnika Sodišča.
24. To sodišče v utemeljitev svojega predloga navaja, da je postopek v glavni stvari kazenski postopek, da je bil ta postopek prekinjen do odgovora Sodišča na predlog za sprejetje predhodne odločbe in da zoper zahtevane osebe niso uporabljeni nikakršni ukrepi odvzema prostosti.
25. Člen 105(1) Poslovnika določa, da lahko predsednik Sodišča, če je treba zadevo zaradi njene narave obravnavati v kar najkrajšem času, na predlog predložitvenega sodišča ali izjemoma po uradni dolžnosti po opredelitvi sodnika poročevalca in generalnega pravobranilca odloči, da se z odstopanjem od določb tega poslovnika predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po hitrem postopku.
26. Predsednik Sodišča je v obravnavani zadevi 31. marca 2021 po opredelitvi sodnika poročevalca in generalnega pravobranilca odločil, da se predlogu iz točke 23 te sodbe ne ugotovi.
27. Spomniti je namreč treba, da uporaba hitrega postopka predhodnega odločanja ni odvisna od narave postopka v glavni stvari, ampak od izjemnih okoliščin obravnavane zadeve, s katerimi je treba dokazati izjemno nujnost odločanja o teh vprašanjih (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 30. maja 2018, KN, C-191/18, neobjavljen, EU:C:2018:383, točka 20 in navedena sodna praksa).
28. Vendar Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v zvezi s postopkom v glavni stvari ni dokazalo obstoja izjemnih okoliščin v tej zadevi, ki bi dokazovale izjemno nujnost.

- 29 Tako, prvič, ker je treba postopek, ki poteka pred predložitvenim sodiščem, zaradi postopka predhodnega odločanja prekiniti do odgovora Sodišča, s tem odložilnim učinkom, ki je neločljivo povezan z mehanizmom predhodnega odločanja, ni mogoče utemeljiti obravnave predloga za sprejetje predhodne odločbe po hitrem postopku predhodnega odločanja (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 20. januarja 2014, Nguyen in Schönherr, C-2/14, neobjavljen, EU:C:2014:1999, točka 14 in navedena sodna praksa).
- 30 Drugič, okoliščina, da osebe, zoper katere poteka kazenski postopek v glavni stvari, trenutno niso v priporu, je razlog, da se hitri postopek predhodnega odločanja na podlagi člena 105(1) Poslovnika ne začne (glej v tem smislu sklep predsednika Sodišča z dne 20. septembra 2018, Minister for Justice and Equality, C-508/18 in C-509/18, neobjavljen, EU:C:2018:766, točka 13 in navedena sodna praksa).

Predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka

- 31 C. Puigdemont Casamajó, A. Comín Oliveres, L. Puig Gordi in C. Ponsatí Obiols so 7. novembra 2022 v sodnem tajništvu Sodišča vložili predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka.
- 32 V utemeljitev tega predloga navajajo, da lahko nova dejstva in trditve, o katerih stranke niso razpravljale, odločilno vplivajo na odločitev Sodišča v tej zadevi.
- 33 Natančneje, sklicujejo se na podpis sklepa podpredsednika Sodišča z dne 24. maja 2022, Puigdemont i Casamajó in drugi/Parlament in Španija (C-629/21 P(R), EU:C:2022:413), na mnenje Odbora Združenih narodov za človekove pravice z dne 30. avgusta 2022, na odločbe španskih sodišč, na okoliščino, da so španski organi vohunili za več obdolženci v zadevnem kazenskem postopku, na stališča članov Evropske komisije in na sporočilo osrednje volilne komisije. Poleg tega v zvezi s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca v tej zadevi navajajo vrsto očitkov.
- 34 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da lahko Sodišče v skladu s členom 83 svojega poslovnika po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi začetek ali ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena, ali če stranka po koncu ustnega dela postopka navede novo dejstvo, ki je odločilno za odločitev Sodišča, ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi trditve, o kateri se še ni razpravljalo.
- 35 V obravnavanem primeru je treba, prvič, ugotoviti, da dejstva, ki so jih C. Puigdemont Casamajó, A. Comín Oliveres, L. Puig Gordi in C. Ponsatí Obiols predstavili kot nova, ne morejo odločilno vplivati na odločitev Sodišča.
- 36 Ta dejstva se namreč nanašajo bodisi na posamični položaj obdolženih oseb v kazenskem postopku v glavni stvari bodisi na domnevne pomanjkljivosti španskega pravosodnega sistema. Sodišče pa v okviru tega postopka predhodnega odločanja ni pristojno za presojo tega posamičnega položaja niti za ugotavljanje, ali so zatrjevane pomanjkljivosti dokazane, temveč je pristojno le za razlago upoštevni določb prava Unije.

- 37 Drugič, v zvezi z očitki, ki se nanašajo na sklepne predloge generalnega pravobranilca, je treba spomniti, da Statut Sodišča Evropske unije in Poslovnik strankam ne dajeta možnosti, da v odgovor na sklepne predloge generalnega pravobranilca predložijo stališča (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska, (Disciplinska ureditev za sodnike), C-791/19, EU:C:2021:596, točka 41).
- 38 Poleg tega generalni pravobranilec na podlagi člena 252, drugi odstavek, PDEU popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih se v skladu s Statutom Sodišča Evropske unije zahteva njegovo sodelovanje. Sodišča ne zavezujejo niti ti predlogi niti obrazložitev, ki generalnega pravobranilca pripelje do njih. Zato nestrinjanje stranke s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca, ne glede na vprašanja, ki jih ta obravnava v njih, samo po sebi ne more biti razlog, ki bi upravičeval ponovno odprtje ustnega dela postopka (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Poljska (Disciplinska ureditev za sodnike), C-791/19, EU:C:2021:596, točka 42).
- 39 Sodišče lahko v skladu s členom 83 Poslovnika po opredelitvi generalnega pravobranilca sicer res kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena.
- 40 Vendar Sodišče v obravnavanem primeru po opredelitvi generalnega pravobranilca meni, da ima po koncu pisnega dela postopka in obravnave, ki je potekala pred njim, na voljo vse potrebne elemente za odločanje, saj so zadevne stranke in zainteresirani subjekti med drugim obširno razpravljali o trditvah, ki so bile v predlogu za ponovno odprtje ustnega dela postopka podane zoper sklepne predloge generalnega pravobranilca.
- 41 Glede na navedeno se temu predlogu ne ugodí.

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost vprašanj za predhodno odločanje od prvega do šestega

- 42 L. Puig Gordi, C. Puigdemont Casamajó, A. Comín Oliveres, C. Ponsatí Obiols, M. Rovira Vergés in A. Gabriel Sabaté izpodbijajo dopustnost nekaterih postavljenih vprašanj.
- 43 Prvič, C. Ponsatí Obiols, L. Puig Gordi, C. Puigdemont Casamajó in A. Comín Oliveres trdijo, da vprašanja od prvega do šestega v celoti očitno niso upoštevana za kazenski postopek v glavni stvari.
- 44 Najprej, ta vprašanja naj bi se nanašala na pravila v zvezi z izvršitvijo evropskih nalogov za prijetje, zato naj odgovori na navedena vprašanja za predložitveno sodišče ne bi bili pomembni, saj je to sodišče v kazenskem postopku v glavni stvari odreditveni pravosodni organ. Sodišče naj bi v sodbi z dne 25. julija 2018, AY (Nalog za prijetje – priča) (C-268/17, EU:C:2018:602), sicer res odločilo, da bo odgovorilo na vprašanja v zvezi z izvršitvijo evropskih nalogov za prijetje, ki jih je postavil odreditveni pravosodni organ, vendar naj bi se okoliščine iz zadeve v glavni stvari razlikovale od okoliščin iz zadeve, v kateri je bila izdana navedena sodba. Izvršitveni pravosodni organ naj namreč v zadnjenavedeni zadevi ne bi odločil o zadevnem evropskem nalogu za prijetje, Sodišče pa naj bi se izreklo o vsebinskem vprašanju v zvezi z načelom *ne bis in idem*, ki naj bi bilo pomembno tako za odreditveni kot za izvršitveni pravosodni organ.

- 45 Dalje, upoštevati naj bi bilo treba, da odločba cour d'appel de Bruxelles (višje sodišče v Bruslju) o zavrnitvi izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki se nanaša na L. Puiga Gordija, ne temelji le na kršitvi pravice do poštenega sojenja, ampak tudi na kršitvi domneve nedolžnosti. Vprašanja od prvega do šestega pa naj se ne bi nanašala na zadnjenavedeni razlog, zaradi česar naj odgovori Sodišča na ta vprašanja nikakor ne bi mogli pripeljati do ugotovitve, da bi bilo treba ta evropski nalog za prijetje izvršiti.
- 46 Nazadnje, trije obdolženci v kazenskem postopku v glavni stvari naj bi kot člani Evropskega parlamenta uživali imuniteto, zato naj zoper njih ne bi bilo mogoče izdati evropskih nalogov za prijetje, zaradi česar naj bi bila vprašanja od prvega do šestega v delu, v katerem se nanašajo nanje, hipotetična.
- 47 Drugič, C. Ponsatí Obiols, L. Puig Gordi, C. Puigdemont Casamajó in A. Comín Oliveres trdijo, da prvo vprašanje nikakor ni dopustno iz nekega drugega razloga. Namen tega vprašanja naj bi namreč bil, da Sodišče pridobi elemente razlage Okvirnega sklepa 2002/584, na podlagi katerih bi lahko presodilo o združljivosti belgijske zakonske določbe s tem okvirnim sklepom, ta določba pa naj bi se v belgijskem pravnem redu še naprej uporabljala ne glede na odgovor Sodišča, saj naj navedeni okvirni sklep ne bi imel neposrednega učinka.
- 48 Tretjič, M. Rovira Vergés in A. Gabriel Sabaté menita, da peto vprašanje ni povezano s postopkom v glavni stvari, ker obdolženci niso imeli možnosti izpodbijati pristojnosti predložitvenega sodišča ali uveljavljati svojih temeljnih pravic pred španskimi sodišči.
- 49 Četrtrič, M. Rovira Versés in A. Gabriel Sabaté trdita, da je treba šesto vprašanje razglasiti za nedopustno, pri čemer prva trdi, da se je izvršitveni pravosodni organ v obravnavanem primeru oprl na dodatne informacije, ki jih je predložilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), druga pa, da Sodišče ni pristojno za odločitev o smotrnosti tega, da izvršitveni pravosodni organ poda zahtevo za dodatne informacije.
- 50 Ob upoštevanju teh različnih vidikov je treba najprej spomniti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, ki ga določa člen 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločbo, ki bo izdana, pristojno, da ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po predhodni odločbi, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi upoštevnost vprašanj, ki jih postavi Sodišču. Zato je Sodišče, če se predložena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije, načeloma dolžno odločiti (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, *The Department for Communities in Northern Ireland*, C-709/20, EU:C:2021:602, točka 54 in navedena sodna praksa).
- 51 Sodišče lahko zavrne odločanje o vprašanju za predhodno odločanje, ki ga postavi nacionalno sodišče, samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na postavljena vprašanja dalo koristne odgovore (sodba z dne 15. julija 2021, *The Department for Communities in Northern Ireland*, C-709/20, EU:C:2021:602, točka 55 in navedena sodna praksa).
- 52 Prvič, v zvezi s trditvijo, da vprašanja od prvega do šestega niso koristna za izvedbo kazenskega postopka v glavni stvari, je treba ugotoviti, da predložitveno sodišče pojasnjuje, da bo lahko na podlagi predloga za sprejetje predhodne odločbe med drugim ugotovilo, ali lahko zoper L. Puiga

Gordija izda nov evropski nalog za prijetje, potem ko je bila izvršitev prejšnjega evropskega naloga za prijetje zoper njega zavrnjena, in ali mora evropske naloge za prijetje, izdane zoper druge obdolžence v kazenskem postopku v glavni stvari, ohraniti ali preklicati.

- 53 Ti preudarki utemeljujejo, da lahko to sodišče kot odreditveni pravosodni organ Sodišču postavi vprašanja o pogojih za izvršitev evropskega naloga za prijetje.
- 54 Za zagotavljanje spoštovanja temeljnih pravic v okviru postopka v zvezi z evropskim nalogom za prijetje je namreč najprej odgovorna odreditvena država članica. Zato in ob upoštevanju dejstva, da je lahko posledica izdaje takega naloga prijetje osebe, zoper katero je ta nalog izdan, mora imeti odreditveni pravosodni organ za zagotovitev spoštovanja teh pravic možnost, da Sodišču predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe, da ugotovi, ali mora evropski nalog za prijetje ohraniti ali preklicati oziroma ali lahko tak nalog izda (glej v tem smislu sodbi z dne 25. julija 2018, AY (Nalog za prijetje – priča), C-268/17, EU:C:2018:602, točki 28 in 29, in z dne 28. januarja 2021, Spetsializirana prokuratura (Obvestilo o pravicah), C-649/19, EU:C:2021:75, točka 39).
- 55 Trditve C. Ponsatí Obiols, da te možnosti ni mogoče uporabiti za določitev pogojev, pod katerimi mora izvršitveni pravosodni organ, da bi zagotovil spoštovanje člena 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje, ni mogoče sprejeti, ker odreditveni pravosodni organ za to, da zagotovi spoštovanje načel vzajemnega zaupanja in lojalnega sodelovanja, ne sme izdati ali ohraniti evropskega naloga za prijetje, katerega izvršitev bi morala biti zavrnjena, zlasti za preprečitev kršitve člena 47, drugi odstavek, Listine (glej po analogiji sodbo z dne 11. novembra 2012, Gavanozov II, C-852/19, EU:C:2021:902, točka 60).
- 56 Prav tako okoliščina, ki jo je izpostavila C. Ponsatí Obiols, in sicer da je izvršitveni pravosodni organ že zavrnil izvršitev evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper L. Puiga Gordija, ne dokazuje, da vprašanja od prvega do šestega nimajo nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, saj obstoj takega sklepa o zavrnitvi, nasprotno, upravičuje, da se predložitveno sodišče sprašuje, ali lahko – ne da bi kršilo pravo Unije – izda nov evropski nalog za prijetje, da bi zagotovilo predajo L. Puiga Gordija, in ali je treba v kazenskem postopku v glavni stvari sprejeti nove ukrepe v zvezi z drugimi obdolženci.
- 57 V teh okoliščinah – glede na to, da je končni cilj izvedbe takega preizkusa natančno opredeliti pooblastila in obveznosti odreditvenega pravosodnega organa – dejstvo, da predložitveno sodišče Sodišča ne sprašuje o vseh razlogih, ki jih je Cour d'appel de Bruxelles (višje sodišče v Bruslju) navedlo za zavrnitev izvršitve evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper L. Puiga Gordija, ne zadostuje za ugotovitev, da vprašanja od prvega do šestega nikakor niso povezana z dejanskim stanjem ali predmetom postopka v glavni stvari.
- 58 Poleg tega z okoliščino, da naj bi trije obdolženci v postopku v glavni stvari kot člani Evropskega parlamenta uživali imuniteto, nikakor ni mogoče dokazati, da so ta vprašanja hipotetična, saj drugi obdolženci v tem postopku, med katerimi je L. Puig Gordi, take imunitete dejansko ne uživajo.

- 59 Drugič, natančneje v zvezi z domnevno nedopustnostjo prvega vprašanja je treba spomniti, da je Sodišče v skladu s členom 267 PDEU pristojno za predhodno odločanje o razlagi aktov, ki jih sprejmejo institucije Evropske unije, ne glede na to, ali imajo ti neposredni učinek (glej v tem smislu sodbi z dne 27. novembra 2012, *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, točka 89, in z dne 15. januarja 2013, *Križan in drugi*, C-416/10, EU:C:2013:8, točka 56).
- 60 Tretjič, glede domnevne nedopustnosti petega vprašanja je treba ugotoviti, da trditve M. Rovira Vergés in A. Gabriel Sabaté v zvezi s tem nasprotujejo navedbam predložitvenega sodišča o poteku postopka v zvezi z iskanimi osebami pred španskimi sodišči.
- 61 Vendar je treba opozoriti, da je v okviru postopka iz člena 267 PDEU, ki temelji na jasni ločitvi nalog med nacionalnimi sodišči in Sodiščem, zgolj nacionalno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojo dejanskega stanja spora o glavni stvari ter za razlago in uporabo nacionalnega prava (glej v tem smislu sodbo z dne 14. julija 2022, *Volkswagen*, C-134/20, EU:C:2022:571, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 62 Četrtrič, enako velja za trditev M. Rovira Vergés, da je treba šesto vprašanje razglasiti za nedopustno, ker se je izvršitveni pravosodni organ v obravnavanem primeru oprl na dodatne informacije, ki jih je predložilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) kot odreditveni pravosodni organ. Zadnjenavedeno sodišče je namreč v predložitveni odločbi izrecno poudarilo, da takih informacij ni predložilo izvršitvenemu pravosodnemu organu, ampak je eden od njegovih članov odgovoril na vprašanja, ki jih je postavilo belgijsko državno tožilstvo, da bi pripravilo svoje trditve za obravnavo, ki je bila izvedena v okviru postopka izvršitve evropskih nalogov za prijetje iz postopka v glavni stvari.
- 63 Poleg tega predložitveno sodišče v nasprotju s trditvami A. Gabriel Sabaté Sodišča s šestim vprašanjem ne sprašuje o tem, ali je za odreditveni pravosodni organ smotrno, da poda zahtevo za dodatne informacije, ampak o obstoju obveznosti tega pravosodnega organa, da poda tako zahtevo, preden lahko izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrne s sklicevanjem na nepristojnost odreditvenega pravosodnega organa za izdajo evropskega naloga za prijetje in obstoj resne nevarnosti za kršitev temeljnih pravic v odreditveni državi članici.
- 64 Za tako vprašanje pa je treba šteti, da se nanaša na razlago prava Unije. Zato mora Sodišče o njem odločiti.
- 65 Iz zgoraj navedenega izhaja, da so vprašanja od prvega do šestega dopustna.

Vsebinska presoja

Prvo vprašanje

- 66 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Okvirni sklep 2002/584 razlagati tako, da ima izvršitveni pravosodni organ možnost zavrniti izvršitev evropskega naloga za prijetje na podlagi razloga za neizvršitev, ki ne izhaja iz tega okvirnega sklepa, ampak izključno iz prava izvršitvene države članice.
- 67 Iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je namen Okvirnega sklepa 2002/584, da se z uvedbo poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, poenostavi in pospeši pravosodno sodelovanje in tako prispeva k uresničitvi

cilja, zastavljenega za Unijo, da ta postane območje svobode, varnosti in pravice, pri čemer se opira na visoko stopnjo zaupanja, ki mora obstajati med državami članicami (sodba z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 37 in navedena sodna praksa).

- 68 V zvezi s tem je treba navesti, da iz tega okvirnega sklepa in zlasti njegovega člena 1(2) izhaja, da je izvršitev evropskega naloga za prijetje načelo, zavrnitev izvršitve pa je zasnovana kot izjema, ki jo je treba razlagati ozko (glej v tem smislu sodbo z dne 29. aprila 2021, X (Evropski nalog za prijetje – *Ne bis in idem*), C-665/20 PPU, EU:C:2021:339, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 69 V zvezi s tem je treba, na prvem mestu, poudariti, da načelo vzajemnega priznavanja zahteva, da je treba v skladu z določbami navedenega okvirnega sklepa izvršiti samo evropske naloge za prijetje v smislu člena 1(1) tega sklepa, zaradi česar mora tak nalog, ki je v tej določbi opredeljen kot „sodna odločba“, izdati „pravosodni organ“ v smislu člena 6(1) tega okvirnega sklepa (sodba z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa, C-354/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 38).
- 70 Na drugem mestu, izvršitveni pravosodni organ ne sme izvršiti evropskega naloga za prijetje, ki ne izpolnjuje minimalnih zahtev, od katerih je odvisna njegova veljavnost, med katerimi so zahteve iz člena 8 Okvirnega sklepa 2002/584 (glej v tem smislu sodbi z dne 6. decembra 2018, IK (Izvršitev dodatne kazni), C-551/18 PPU, EU:C:2018:991, točka 43, in z dne 9. oktobra 2019, NJ (Državno tožilstvo na Dunaju), C-489/19 PPU, EU:C:2019:849, točka 29).
- 71 Na tretjem mestu, izvršitveni pravosodni organi imajo dolžnost oziroma možnost, da iz razlogov za neizvršitev, navedenih v členih 3, 4 in 4a tega okvirnega sklepa, izvršitev evropskega naloga zavrnejo (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2019, PF (Generalni državni tožilec Litve), C-509/18, EU:C:2019:457, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 72 Na četrtem mestu, ob obstoju nevarnosti kršitve temeljnih pravic iz členov 4 in 47 Listine je izvršitvenemu pravosodnemu organu lahko dovoljeno, da na podlagi člena 1(3) tega okvirnega sklepa, potem ko izvede primeren preizkus, evropskega naloga za prijetje izjemoma ne izvrši (glej v tem smislu sodbi z dne 15. oktobra 2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, točka 83, in z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 73 Zato je treba ugotoviti, da vsak od razlogov, za katere je bilo v sodni praksi Sodišča potrjeno, da je z njimi izvršitveni pravosodni organ zavezan ali da mu je dovoljeno, da evropskega naloga za prijetje ne izvrši, izhaja iz Okvirnega sklepa 2002/584.
- 74 Poleg tega iz zgoraj navedenega izhaja, da imajo ti razlogi strogo omejen obseg in je na njihovi podlagi mogoče izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrniti le izjemoma.
- 75 S priznanjem možnosti vsaki državi članici, da k navedenim razlogom doda druge razloge, na podlagi katerih lahko izvršitveni pravosodni organ evropskega naloga za prijetje ne izvrši, bi se namreč, prvič, poseglo v enotno uporabo Okvirnega sklepa 2002/584, saj bi bila njegova uporaba odvisna od pravil nacionalnega prava, in bi se, drugič, obveznosti izvršitve evropskih nalogov za prijetje, določeni v členu 1(2) tega okvirnega sklepa, odvzela učinkovitost, saj bi v praksi vsaka država članica lahko prosto določila, kakšen obseg ima ta obveznost za njene izvršitvene pravosodne organe.

- 76 Taka razlaga bi pomenila oviro za pravilno delovanje poenostavljenega in učinkovitega sistema predaje oseb, ki so obsojene ali osumljene storitve kaznivega dejanja, uvedenega z navedenim okvirnim sklepom, in bi bila zato v nasprotju s ciljem tega sklepa, navedenim v točki 67 te sodbe.
- 77 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da so belgijska sodišča zavrnila izvršitev evropskega naloga za prijetje zoper L. Puiga Gordija na podlagi člena 4, točka 5, zakona z dne 19. decembra 2003 o evropskem nalogu za prijetje, ki določa, da je treba izvršitev evropskega naloga za prijetje zavrniti, če obstajajo resni razlogi za prepričanje, da bi ta izvršitev povzročila kršitev temeljnih pravic zadevne osebe, ki jih zagotavlja pravo Unije.
- 78 Na podlagi take določbe – če se razlaga tako, da ima enak obseg kot člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 – pa je izvršitev evropskega naloga za prijetje mogoče zavrniti le v okviru, navedenem v točki 72 te sodbe, in torej za to določbo ni mogoče šteti, da določa razlog za neizvršitev, ki ne izhaja iz tega okvirnega sklepa.
- 79 Glede na navedeno je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba Okvirni sklep 2002/584 razlagati tako, da izvršitveni pravosodni organ nima možnosti zavrniti izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi razloga za neizvršitev, ki ne izhaja iz tega okvirnega sklepa, ampak izključno iz prava izvršitvene države članice. Vendar lahko ta pravosodni organ uporabi nacionalno določbo, ki določa, da se izvršitev evropskega naloga za prijetje, kadar bi vodila do kršitve temeljne pravice, določene s pravom Unije, zavrne, če obseg te določbe ne presega obsega člena 1(3) navedenega okvirnega sklepa, kot ga razlaga Sodišče.

Drugo vprašanje

- 80 Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Tretje vprašanje

- 81 Predložitveno sodišče s tretjim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(1) in (2) ter člen 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ preveri, ali je evropski nalog za prijetje izdal pravosodni organ, ki je bil za to pristojen, in izvršitev tega evropskega naloga za prijetje zavrne, če meni, da ni tako.
- 82 Kot je bilo opozorjeno v točki 69 te sodbe, iz člena 1(1) in (2) Okvirnega sklepa 2002/584 izhaja, da je treba izvršiti le evropske naloge za prijetje, ki jih je izdal pravosodni organ v smislu člena 6(1) tega okvirnega sklepa.
- 83 Člen 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 določa, da je odreditveni pravosodni organ pravosodni organ odreditvene države članice, ki je po pravu te države pristojen za odreditev evropskega naloga za prijetje.
- 84 Iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je treba pojem „pravosodni organ“ v smislu te določbe v celotni Uniji razlagati avtonomno in enotno (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2019, OG in PI (Tožilstvi v Lübecku in Zwickau, C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 49), in da ta pojem med drugim zahteva, da zadevni organ pri opravljanju svojih nalog v zvezi z izdajo evropskega naloga za prijetje deluje neodvisno (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 38).

- 85 Izvršitveni pravosodni organ se mora pred izvršitvijo evropskega naloga za prijetje sicer res prepričati, da ga je izdal pravosodni organ v smislu navedenega člena 6(1), vendar pa izvršitveni pravosodni organ na podlagi te določbe ne sme preverjati, ali je odreditveni pravosodni organ glede na pravila prava odreditvene države članice pristojen za izdajo evropskega naloga za prijetje.
- 86 Namreč, čeprav je zakonodajalec Unije izraz „pravosodni organ“ določil kot avtonomen in enoten pojem v smislu Okvirnega sklepa 2002/584, je kljub temu vsaki državi članici prepustil, da v okviru svoje procesne avtonomije določi pravosodne organe, ki so pristojni za izdajo evropskega naloga za prijetje (glej v tem smislu sodbi z dne 10. novembra 2016, Kovalkovas, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, točka 31, in z dne 27. maja 2019, OG in PI (Državni tožilstvi v Lübecku in Zwickau), C-508/18 in C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, točka 48).
- 87 Ker ta določitev zaradi te izbire zakonodajalca Unije temelji izključno na pravu vsake države članice, morajo pravosodni organi odreditvene države članice v okviru, opredeljenem v členu 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584, in po potrebi pod nadzorom instančnih nacionalnih sodišč preizkusiti, ali so glede na pravo te države članice pristojni za izdajo evropskega naloga za prijetje.
- 88 Kot je generalni pravobranilec navedel v točki 74 sklepnih predlogov, bi se izvršitvenemu pravosodnemu organu – če bi se štel, da lahko po tem, ko odreditveni pravosodni organ opravi preizkus svoje lastne pristojnosti, ta preizkus preveri še izvršitveni pravosodni organ – podelilo splošno pooblastilo za nadzor nad postopkovnimi odločitvami, ki jih sprejme odreditvena država članica, kar bi bilo v nasprotju z načelom medsebojnega priznavanja, ki je v skladu z uvodno izjavo 6 Okvirnega sklepa 2002/584 temeljni kamen pravosodnega sodelovanja.
- 89 Zato je treba na tretje vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(1) in (2) ter člen 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da izvršitveni pravosodni organ ne sme preverjati, ali je evropski nalog za prijetje izdal pravosodni organ, ki je bil za to pristojen, in izvršitve tega evropskega naloga za prijetje ne sme zavrniti, če meni, da ni tako.

Četrto vprašanje, točka (c), in peto vprašanje

- 90 Najprej je treba ugotoviti, prvič, da se točka (c) četrtega vprašanja na splošno nanaša na elemente, s katerimi mora izvršitveni pravosodni organ razpolagati, da lahko zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje, ker bi s to izvršitvijo lahko nastala nevarnost kršitve temeljnih pravic v odreditveni državi članici, zaradi česar je treba najprej obravnavati to podvprašanje.
- 91 Drugič, kljub splošni formulaciji navedenega podvprašanja je iz predložitvene odločbe razvidno, da se Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) natančneje sprašuje, ali je zatrjevana nevarnost, da bi bila oseba, zoper katero je izdan navedeni evropski nalog za prijetje, po predaji tej državi članici izpostavljena kršitvi člena 47, drugi odstavek, Listine, ker naj bi o tej osebi odločilo sodišče, ki za to ni pristojno, upoštevna za navedeno izvršitev.
- 92 V teh okoliščinah je treba šteti, da predložitveno sodišče s četrtim vprašanjem, točka (c), in petim vprašanjem, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ, ki mora odločiti o predaji osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, izvršitev tega naloga zavrne, če meni, da za to osebo po predaji odreditveni državi članici obstaja nevarnost, da ji bo sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, čeprav je navedena oseba pred sodišči te države članice lahko uveljavljala svoje temeljne pravice, da bi pristojnost odreditvenega pravosodnega organa in ta evropski nalog za prijetje izpodbila.

- 93 Spomniti je treba, da sta tako načelo vzajemnega zaupanja med državami članicami kot načelo medsebojnega priznavanja, ki temelji na medsebojnem zaupanju teh držav, v pravu Unije temeljnega pomena, saj omogočata vzpostavitev in ohranjanje območja brez notranjih meja. Natančneje, z načelom vzajemnega zaupanja, zlasti v zvezi z območjem svobode, varnosti in pravice, se od vsake od teh držav zahteva, naj, razen v izrednih okoliščinah, šteje, da vse druge države članice spoštujejo pravo Unije in zlasti temeljne pravice, priznane s tem pravom (sodba z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 94 Tako se od držav članic, ko izvajajo pravo Unije, lahko na podlagi tega prava zahteva, da domnevajo, da druge države članice spoštujejo temeljne pravice, zaradi česar ne le da od druge države članice ne morejo zahtevati višje nacionalne ravni varstva temeljnih pravic, kot je tista, ki se zagotavlja s pravom Unije, temveč ne smejo niti preveriti – razen v izjemnih primerih – ali je ta druga država članica v konkretnem primeru dejansko spoštovala temeljne pravice, ki jih zagotavlja Unija (sodba z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 95 isoka stopnja zaupanja med državami članicami, ki je podlaga za mehanizem evropskega naloga za prijetje, temelji na premisi, da kazenska sodišča odreditvene države članice, ki bodo po izvršitvi evropskega naloga za prijetje vodila kazenski pregon ali postopek izvršitve kazni zapor ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, pa tudi kazenski postopek v ožjem smislu, izpolnjujejo zahteve, ki so neločljivo povezane s temeljno pravico do poštenega sojenja, zagotovljeno s členom 47, drugi odstavek, Listine. Ta temeljna pravica je izjemnega pomena kot zagotovilo za varstvo vseh pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, in ohranitev skupnih vrednot držav članic, ki so navedene v členu 2 PEU, zlasti vrednote pravne države (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 45 in navedena sodna praksa).
- 96 V teh okoliščinah mora sicer predvsem vsaka država članica za zagotovitev polne uporabe načel medsebojnega zaupanja in medsebojnega priznavanja, na katerih temelji delovanje tega mehanizma, pod končnim nadzorom Sodišča zagotoviti, da se ohranijo zahteve, ki so neločljivo povezane z navedeno temeljno pravico, tako da se vzdrži vseh ukrepov, ki bi to pravico lahko ogrozili, vendar lahko obstoj resnične nevarnosti, da bo osebi, v zvezi s katero je izdan evropski nalog za prijetje, v primeru predaje odreditvenemu pravosodnemu organu kršena ta ista temeljna pravica, izvršitvenemu pravosodnemu organu dovoljuje, kot je bilo navedeno v točki 72 te sodbe, da tega evropskega naloga za prijetje na podlagi člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 izjemoma ne izvrši (sodba z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 46 in navedena sodna praksa).
- 97 V zvezi s tem iz sodne prakse Sodišča izhaja, da kadar izvršitveni pravosodni organ, ki odloča o predaji osebe, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, razpolaga z elementi, ki kažejo na obstoj resnične nevarnosti, da bo kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine, in sicer zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema v odreditveni državi članici, mora ta organ konkretno in natančno presoditi, ali – glede na osebne razmere te osebe, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, v katerem je bil izdan evropski nalog za prijetje –

obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za navedeno osebo v primeru predaje navedeni državi članici obstaja taka nevarnost (glej v tem smislu sodbi z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 52, in z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 50).

- 98 Glede uporabe tega dvofaznega preizkusa zaradi zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki je predmet četrtega vprašanja, točka (c), je treba spomniti, da mora izvršitveni pravosodni organ tak preizkus med drugim opraviti, da bi presodil, ali v primeru predaje zadevne osebe odreditveni državi članici zanjo obstaja resnična nevarnost kršitve njene temeljne pravice do poštenega sojenja pred z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, določene v členu 47, drugi odstavek, Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 66).
- 99 Iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice (v nadaljevanju: ESČP), ki se nanaša na člen 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP), podpisane 4. novembra 1950 v Rimu, ki jo je treba upoštevati pri razlagi člena 47 Listine (glej v tem smislu sodbo z dne 26. oktobra 2021, Openbaar Ministerie (Pravica do izjave pred izvršitvenim pravosodnim organom), C-428/21 PPU in C-429/21 PPU, EU:C:2021:876, točka 64), namreč izhaja, da je pristojnost nekega sodišča za odločanje o zadevi na podlagi upoštevnih nacionalnih določb del zahteve po „z zakonom ustanovljenem sodišču“ v smislu člena 6(1) te konvencije (glej v tem smislu ESČP, 20. julij 2006, Sokurenko in Strygun proti Ukrajini, CE:ECHR:2006:0720JUD002945804, točke od 26 do 29, in ESČP, 1. december 2020, Guðmundur Andri Ástráðsson proti Islandiji, CE:ECHR:2020:1201JUD002637418, točke od 217 do 223).
- 100 Natančneje, ni mogoče šteti, da je nacionalno vrhovno sodišče, ki o kazenski zadevi odloča na prvi in zadnji stopnji, ne da bi obstajala izrecna pravna podlaga, s katero bi mu bila podeljena pristojnost za odločanje o vseh obdolžencih, z zakonom ustanovljeno sodišče v smislu člena 6(1) EKČP (glej v tem smislu ESČP, 22. junij 2000, Coëme in drugi proti Belgiji, CE:ECHR:2000:0622JUD003249296, točke od 107 do 110, in ESČP, 2. junij 2005, Claes in drugi proti Belgiji, CE:ECHR:2005:0602JUD004682599, točke od 41 do 44).
- 101 V teh okoliščinah, čeprav izvršitveni pravosodni organ, kot je razvidno iz odgovora na tretje vprašanje, ne sme preverjati pristojnosti odreditvenega pravosodnega organa, pa mora izvršitveni pravosodni organ – če oseba, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, trdi, da bo po predaji odreditveni državi članici izpostavljena kršitvi člena 47, drugi odstavek, Listine, ker ji bo sodilo sodišče, ki za to ni pristojno – utemeljenost te trditve preizkusiti v okviru dvofaznega postopka, navedenega v točki 97 te sodbe.
- 102 V zvezi z vsebino tega preizkusa je treba ugotoviti, da mora pravosodni organ, ki je pristojen za izvršitev zadevnega evropskega naloga za prijetje, v okviru prve faze preveriti, ali obstajajo objektivni, zanesljivi, natančni in ustrezno posodobljeni elementi, ki dokazujejo obstoj resnične nevarnosti, da bo v odreditveni državi članici zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v tej državi članici ali pomanjkljivosti, ki se nanašajo na objektivno določljivo skupino oseb, v katero bi se umestila zadevna oseba, kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine, ki je zlasti povezana z nespoštovanjem zahteve po z zakonom ustanovljenem sodišču (glej v tem smislu sodbi z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in

Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 89, in z dne 22. aprila 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 67).

- 103 V okviru trditve o nevarnosti, da bo osebi, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, mora izvršitveni pravosodni organ, da bi ugotovil, ali so take pomanjkljivosti dokazane, opraviti splošno presojo delovanja pravosodnega sistema v odreditveni državi članici v zvezi z zahtevo po z zakonom ustanovljenem sodišču (glej v tem smislu sodbo Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 77). Ta pravosodni organ mora šteti, da so te pomanjkljivosti dokazane, če iz te celovite presoje izhaja, da obdolženci v tej državi članici na splošno nimajo dostopa do učinkovitega pravnega sredstva, ki bi omogočal nadzor nad pristojnostjo kazenskega sodišča, ki jim bo sodilo, in sicer tako, da to sodišče opravi preizkus svoje pristojnosti, ali tako, da obstaja možnost vložiti pravno sredstvo pred drugim sodiščem.
- 104 V zvezi s tem je treba navesti, da ker se trditve o nepristojnosti sodišča odreditvene države članice za sojenje osebi, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, ne prekrivajo z izpodbijanjem pristojnosti odreditvenega pravosodnega organa ali pogojev za izdajo evropskega naloga za prijetje, okoliščina, da se zadnjenavedena pristojnost ali navedeni pogoji v zadevnem postopku pred sodišči te države članice lahko izpodbijajo oziroma da so se dejansko izpodbijali, še ne more biti odločilna za odločanje o izvršitvi tega evropskega naloga za prijetje.
- 105 Vendar mora izvršitveni pravosodni organ pri celoviti presoji verjetnega poteka kazenskega postopka po predaji osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, upoštevati potek postopkov v zvezi z evropskim nalogom za prijetje pred sodišči odreditvene države članice, glede na to, da sta iz njega razvidni praksa teh sodišč in razlaga upoštevanih nacionalnih določb (glej po analogiji sodbo z dne 15. oktobra 2019, Dorobantu, C-128/18, EU:C:2019:857, točka 80 in navedena sodna praksa), zlasti v položaju, kot je ta iz postopka v glavni stvari, v katerem mora na podlagi prava te države članice isto sodišče načeloma izvajati naloge odreditvenega pravosodnega organa in sodišča, pristojnega za sojenje.
- 106 V okviru druge faze mora izvršitveni pravosodni organ konkretno in natančno preveriti, v kolikšni meri lahko pomanjkljivosti, ugotovljene v prvi fazi preizkusa, navedenega v točki 97 te sodbe, vplivajo na postopke, ki bodo potekali zoper osebo, za katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, in ali – glede na osebne okoliščine te osebe, naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, in dejanski okvir, v katerem je bil izdan ta nalog za prijetje – obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za navedeno osebo v primeru predaje navedeni državi obstaja resna nevarnost kršitve temeljne pravice do poštenega sojenja, zagotovljene v členu 47, drugi odstavek, Listine (glej v tem smislu sodbi z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 55, in z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 53).
- 107 Če ta nevarnost po navedbah zadevne osebe izhaja iz dejstva, da bi ji v primeru predaje lahko sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, se obstoj take nevarnosti lahko ugotovi le, če sodišče, ki bo verjetno vodilo postopek zoper to osebo v odreditveni državi članici, glede na pravila o pristojnosti in sodnem postopku, ki veljajo v tej državi članici, očitno ni pristojno.

- 108 Namreč, čeprav bi taka nepristojnost vzbujala upravičene pomisleke zlasti glede nepristranskosti zadevnega sodišča in bi pomenila oviro za predajo navedene osebe, pa te ugotovitve ni mogoče veljavno utemeljiti z razhajanjem glede natančnega obsega teh pravil med pravosodnimi organi odreditvene države članice in pravosodnimi organi izvršitvene države članice.
- 109 Nazadnje, ker je iz predložitvene odločbe razvidno, da se Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) sprašuje zlasti o možnosti, da izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje zaradi nevarnosti kršitve člena 47, drugi odstavek, Listine, ne da bi ugotovilo obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v odreditveni državi članici, je treba spomniti, da je treba v obeh fazah preizkusa, navedenega v točki 97 te sodbe, opraviti analizo informacij, pridobljenih na podlagi različnih meril, zato se ti fazi ne smeta zamenjevati (glej v tem smislu sodbo z dne 17. decembra 2020, Openbaar Ministerie (Neodvisnost odreditvenega pravosodnega organa), C-354/20 PPU in C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033, točka 56).
- 110 V zvezi s tem iz sodne prakse Sodišča izhaja, da to, da izvršitveni pravosodni organ ugotovi obstoj elementov, ki kažejo na obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema v odreditveni državi članici, temu pravosodnemu organu ne daje podlage za zavrnitev izvršitev evropskega naloga za prijetje, ne da bi prej do konca izvedel drugo fazo postopka, navedenega v točki 97 te sodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 81).
- 111 Prav tako izvršitveni pravosodni organ – kadar oseba, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, trdi, da je izpostavljena nevarnosti kršitve člena 47, drugi odstavek, Listine, ker bo o njej odločilo sodišče odreditvene države članice, ki za to ni pristojno, vendar ta organ meni, da elementi, s katerimi razpolaga, niso objektivni, zanesljivi, natančni in ustrezno posodobljeni za dokaz sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema te države članice ali pomanjkljivosti, ki vplivajo na sodno varstvo objektivno določljive skupine osebe, v katero bi se ta oseba umestila – ne sme zavrniti izvršitve evropskega naloga za prijetje iz razloga, ki ga zatrjuje navedena oseba.
- 112 Poudariti je namreč treba, da če so v pravnem redu odreditvene države članice določena pravna sredstva, ki omogočajo nadzor pristojnosti sodišča, določenega za sojenje osebi, ki je bila predana na podlagi evropskega naloga za prijetje, in sicer tako, da to sodišče opravi preizkus svoje pristojnosti, ali tako, da obstaja možnost vložiti pravno sredstvo pred drugim sodiščem, je nevarnost, da bi tej osebi sodilo sodišče te države članice, ki za to ni pristojno, načeloma odpravljena tako, da navedena oseba ta pravna sredstva uveljavlja.
- 113 Poleg tega je treba ob upoštevanju narave kršitve člena 47, drugi odstavek, Listine, na katero se sklicuje oseba, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje in ki je v položaju, kot je ta, na katerega se nanaša četrto vprašanje, točka (c), ugotoviti, da se mora z uveljavljanjem teh pravnih sredstev, če so učinkovita, preprečiti že sama kršitev, vsekakor pa nepopravljiva škoda, ki bi s to kršitvijo nastala.
- 114 Če ni objektivnih, zanesljivih, natančnih in ustrezno posodobljenih elementov, ki bi dokazovali obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema odreditvene države članice ali pomanjkljivosti, ki bi vplivale na sodno varstvo objektivno določljive skupine oseb, v katero bi se zadevna oseba umestila, izvršitveni pravosodni organ namreč ne more utemeljeno domnevati, da pravnih sredstev, navedenih v točki 112 te sodbe, ni ali da niso učinkovita, saj

mora ta pravosodni organ, nasprotno, kot je navedel generalni pravobranilec v točki 116 sklepnih predlogov, svojo analizo v skladu z načelom vzajemnega zaupanja utemeljiti z obstojem in učinkovitostjo navedenih pravnih sredstev.

- 115 Zaupanje, ki ga je treba imeti v sodišča odreditvene države članice, je poleg tega korelat načela, navedenega v točki 54 te sodbe, v skladu s katerim je za zagotavljanje spoštovanja temeljnih pravic osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, odgovorna predvsem ta država članica.
- 116 Če takega zaupanja ne bi bilo, bi moral izvršitveni pravosodni organ takoj, ko so mu predložene trditve, kakršne so te iz postopka v glavni stvari, preveriti, ali sodišča odreditvene države članice v posameznem primeru uporabljajo svoja pravila o pristojnosti in sodnem postopku, kar bi bilo, kot je bilo navedeno v točki 88 te sodbe, v nasprotju z načelom vzajemnega priznavanja, na katerem temelji Okvirni sklep 2002/584. Iz ustaljene sodne prakse Sodišča namreč izhaja, da tega okvirnega sklepa ob upoštevanju določb Listine ni mogoče razlagati tako, da bi se ogrozila učinkovitost sistema pravosodnega sodelovanja med državami članicami (glej v tem smislu sodbo z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 47).
- 117 Z navedeno razlago se zagotavlja, da lahko izvršitveni pravosodni organ v skladu s sodno prakso Sodišča preizkus, ali sodišča odreditvene države članice spoštujejo pravico iz člena 47, drugi odstavek, Listine, opravi le v izjemnih okoliščinah (glej v tem smislu mnenje 2/13 (Pristop Unije k EKČP) z dne 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, točka 191).
- 118 S to razlago se zagotavlja tudi, da se poleg jamstev, ki za osebo, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, izhajajo iz člena 47 Listine, upoštevajo tudi drugi interesi, kot je denimo potreba po spoštovanju temeljnih pravic žrtev zadevnih kaznivih dejanj (glej po analogiji sodbo z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točke od 60 do 63).
- 119 Na podlagi navedenega je treba na četrto vprašanje, točka (c), in na peto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine razlagati tako, da izvršitveni pravosodni organ, določen za sprejetje odločitve o predaji osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, izvršitve tega naloga ne more zavrniti iz razloga, da obstaja nevarnost, da bo tej osebi po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, razen če,
- prvič, ta pravosodni organ razpolaga z objektivnimi, zanesljivimi, natančnimi in ustrezno posodobljenimi elementi, ki – ob upoštevanju zahteve po z zakonom ustanovljenem sodišču – kažejo na obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema odreditvene države članice ali pomanjkljivosti, ki vplivajo na sodno varstvo objektivno določljive skupine oseb, v katero bi se zadevna oseba umestila, zaradi katerih zadevni pravni subjekti v tej državi članici na splošno ne bi imeli učinkovitega pravnega sredstva, ki bi omogočilo nadzor nad pristojnostjo kazenskega sodišča, ki jim bo sodilo, in
 - drugič, navedeni pravosodni organ ugotovi, da v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da sodišče, ki bo verjetno vodilo postopek zoper osebo, zoper katero je bil izdan ta evropski nalog za prijetje, v odreditveni državi članici – zlasti ob upoštevanju elementov, ki jih je predložila ta oseba in ki se nanašajo na njene osebne okoliščine, na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana,

na dejanski okvir, v katerega se umešča navedeni evropski nalog za prijetje, ali na katero koli drugo upoštevno okoliščino – za to očitno ni pristojno.

- 120 Okoliščina, da je zadevna oseba pred sodišči odreditvene države članice lahko uveljavljala svoje temeljne pravice, da bi izpodbijala pristojnost odreditvenega pravosodnega organa in evropski nalog za prijetje, ki je bil izdan zoper njo, v zvezi s tem ni odločilna.

Četrto vprašanje, točki (a) in (b)

- 121 Predložitveno sodišče s četrтим vprašanjem, točki (a) in (b), v bistvu sprašuje, ali je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine razlagati tako, da je mogoče v položaju, v katerem oseba, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, trdi, da obstaja nevarnost, da ji bo po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, že s poročilom DSSP utemeljiti, da izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev tega evropskega naloga za prijetje, oziroma če ni tako, ali lahko ta pravosodni organ to poročilo vsaj upošteva pri odločitvi, ali je treba izvršitev navedenega evropskega naloga za prijetje zavrniti iz razloga, ki ga navaja ta oseba.
- 122 Iz odgovora na četrto vprašanje, točka (c), izhaja, da je izvršitev evropskega naloga za prijetje – iz razloga, da bi lahko osebi, zoper katero je bil ta nalog izdan, po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno – mogoče zavrniti le, če izvršitveni pravosodni organ ugotovi, prvič, da obstaja dejanska nevarnost, da bo v tej državi članici zaradi sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema te države članice ali zaradi pomanjkljivosti, ki vplivajo na varstvo objektivno določljive skupine oseb, v katero bi se ta oseba umestila, kršena temeljna pravica do poštenega sojenja, zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine, in drugič, da sodišče, ki bo verjetno vodilo postopek zoper navedeno osebo v tej državi članici, očitno ni pristojno.
- 123 Ker mora taka ugotovitev temeljiti tako na objektivnih, zanesljivih, natančnih in ustrezno posodobljenih elementih v zvezi z delovanjem sodnega sistema odreditvene države članice kot tudi na konkretni in natančni analizi posamičnega položaja zahtevane osebe, poročilo DSSP, ki se glede na navedbe predložitvenega sodišča ne nanaša neposredno na ta položaj, ne more zadoščati za utemeljitev zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zoper to osebo.
- 124 Vendar iz sodne prakse Sodišča izhaja, da lahko objektivni, zanesljivi, natančni in ustrezno posodobljeni elementi, na katere se mora izvršitveni pravosodni organ opreti, da bi dokončal prvo fazo preizkusa, navedenega v točki 97 te sodbe, izhajajo zlasti iz mednarodnih sodnih odločb, kot so sodbe Evropskega sodišča za človekove pravice, iz sodnih odločb odreditvene države članice ter iz odločb, poročil in drugih dokumentov, ki so jih izdali organi Sveta Evrope ali ki izhajajo iz sistema Združenih narodov (glej v tem smislu sodbo z dne 5. aprila 2016, Aranyosi in Căldăraru, C-404/15 in C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, točka 89).
- 125 Ker mandat DSSP izhaja iz resolucij 15/18, 20/16 in 33/30 Sveta Združenih narodov za človekove pravice, ki je bil sam ustanovljen z Resolucijo Generalne skupščine Združenih narodov 60/251 z dne 15. marca 2006, je torej poročilo, ki ga je pripravila DSSP, lahko del elementov, ki jih je mogoče upoštevati v okviru prve faze tega preizkusa, ne da bi bil izvršitveni pravosodni organ vezan na ugotovitve iz tega poročila.

126 Zato je treba na četrto vprašanje, točki (a) in (b), odgovoriti, da je treba člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine razlagati tako, da v položaju, v katerem oseba, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, trdi, da obstaja nevarnost, da ji bo po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, zavrnitev izvršitve tega evropskega naloga za prijetje s strani izvršitvenega pravosodnega organa ni mogoče utemeljiti zgolj s poročilom DSSP, ki se ne nanaša neposredno na položaj te osebe, vendar lahko ta pravosodni organ tako poročilo upošteva poleg drugih elementov, da bi presodil o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema te države članice ali pomanjkljivosti, ki vplivajo na sodno varstvo objektivno določljive skupine oseb, v katero bi se navedena oseba umestila.

Šesto vprašanje

- 127 Najprej je treba ugotoviti, da se šesto vprašanje nanaša na možnost zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje bodisi iz razloga, da odreditveni pravosodni organ nima pristojnosti za izdajo tega evropskega naloga za prijetje, bodisi iz razloga, da za osebo, zoper katero je bil ta nalog izdan, po predaji odreditveni državi članici obstaja nevarnost, da ji bo sodilo sodišče, ki za to ni pristojno.
- 128 Ker iz odgovora na tretje vprašanje izhaja, da s prvim od teh dveh razlogov nikakor ni mogoče utemeljiti zavrnitve izvršitve evropskega naloga za prijetje, je treba šesto vprašanje preučiti le v delu, v katerem se nanaša na drugega od navedenih razlogov.
- 129 Zato je treba šteti, da predložitveno sodišče s tem vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da nasprotuje temu, da izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje iz razloga, da za osebo, zoper katero je bil ta nalog izdan, po predaji odreditveni državi članici obstaja nevarnost, da ji bo sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, ne da bi odreditveni pravosodni organ prej zaprosil za dodatne informacije.
- 130 Člen 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584 določa, da če izvršitveni pravosodni organ meni, da podatki, ki mu jih je posredovala odreditvena država članica, ne zadostujejo za odločitev o predaji, zahteva, da se mu nujno pošljejo potrebne dodatne informacije.
- 131 Iz sodne prakse Sodišča poleg tega izhaja, da mora biti med drugim za to, da se prepreči ohromitev delovanja evropskega naloga za prijetje, v ospredju dialoga med izvršitvenimi in odreditvenimi pravosodnimi organi obveznost lojalnega sodelovanja iz člena 4(3), prvi pododstavek, PEU. Iz načela lojalnega sodelovanja med drugim izhaja, da se države članice medsebojno spoštujejo in si pomagajo pri izpolnjevanju nalog, ki izhajajo iz Pogodb (sodba z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 48 in navedena sodna praksa).
- 132 S tega vidika morajo odreditveni in izvršitveni pravosodni organi za zagotovitev učinkovitega sodelovanja v kazenskih zadevah v celoti uporabljati instrumente, ki so določeni zlasti v členu 8(1) in v členu 15 Okvirnega sklepa 2002/584, tako da spodbujajo medsebojno zaupanje, na katerem to sodelovanje temelji (sodba z dne 22. februarja 2022, Openbaar Ministerie (Z zakonom ustanovljeno sodišče v odreditveni državi članici), C-562/21 PPU in C-563/21 PPU, EU:C:2022:100, točka 48 in navedena sodna praksa).

- 133 V tem okviru je treba spomniti, da lahko izvršitveni pravosodni organ, kot izhaja iz točke 107 te sodbe, izvršitev evropskega naloga za prijetje – iz razloga, da za osebo, zoper katero je bil ta nalog izdan, obstaja nevarnost, da ji bo po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno – zlasti zavrne le, če je ta izvršitveni pravosodni organ ugotovil, da sodišče, ki bo verjetno vodilo postopek zoper to osebo v navedeni državi članici, glede na pravila o pristojnosti in sodnih postopkih, ki veljajo v tej državi članici, očitno ni pristojno.
- 134 Ker taka ugotovitev nujno temelji na analizi prava odreditvene države članice, izvršitveni pravosodni organ te ugotovitve ne more sprejeti, ne da bi prej od odreditvenega pravosodnega organa zahteval informacije o teh pravilih, sicer bi kršil načelo lojalnega sodelovanja.
- 135 Vendar je treba poudariti, da iz odgovora na četrto vprašanje, točka (c), izhaja, da taka zahteva ni utemeljena, če izvršitveni pravosodni organ meni, da nima objektivnih, zanesljivih, natančnih in ustrezno posodobljenih elementov, ki bi dokazovali obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti delovanja sodnega sistema te države članice ali pomanjkljivosti, ki vplivajo na sodno varstvo objektivno določljive skupine oseb, v katero bi se zadevna oseba umestila. Ta pravosodni organ namreč v takem primeru ne sme zavrniti izvršitve evropskega naloga za prijetje z utemeljitvijo, da sodišče, ki bo tej osebi verjetno sodilo, očitno ni pristojno.
- 136 Zato je treba na šesto vprašanje odgovoriti, da je treba člen 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584 razlagati tako, da nasprotuje temu, da izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje iz razloga, da za osebo, zoper katero je bil ta nalog izdan, obstaja nevarnost, da ji bo po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, ne da bi prej od odreditvenega pravosodnega organa zahteval dodatne informacije.

Sedmo vprašanje

- 137 Predložitveno sodišče pojasnjuje, da Sodišče prosi za odgovor na sedmo vprašanje, če iz odgovorov na vprašanja od prvega do šestega izhaja, da Okvirni sklep 2002/584 v okoliščinah postopka v glavni stvari nasprotuje zavrnitvi predaje osebe iz razlogov, navedenih v teh vprašanjih.
- 138 Ker člen 267 PDEU Sodišču ne daje pristojnosti, da pravila Unije uporabi za posamezen primer (glej v tem smislu sodbo z dne 14. maja 2020, Bouygues travaux publics in drugi, C-17/19, EU:C:2020:379, točka 51 in navedena sodna praksa), je treba za vsak primer odgovoriti na sedmo vprašanje, ne da bi to vplivalo na presojo pristojnih organov o možnosti izvršitve evropskih nalogov za prijetje, ki jih je v postopku v glavni stvari izdalo predložitveno sodišče.
- 139 Predložitveno sodišče s sedmim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba Okvirni sklep 2002/584 razlagati tako, da nasprotuje izdaji več zaporednih evropskih nalogov za prijetje zoper zahtevano osebo, da bi se zagotovilo, da bo država članica po tem, ko je zavrnila izvršitev prvega evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper to osebo, to osebo predala.
- 140 V zvezi s tem je treba najprej poudariti, da nobena določba Okvirnega sklepa 2002/584 ne izključuje izdaje več zaporednih evropskih nalogov za prijetje zoper osebo, tudi če je bila izvršitev prvega evropskega naloga za prijetje, ki je bil izdan zoper to osebo, zavrnjena.

- 141 Poleg tega se taka izdaja lahko – zlasti po tem, ko so bili odstranjeni elementi, ki so ovirali izvršitev prejšnjega evropskega naloga za prijetje, ali če odločitev o zavrnitvi izvršitve tega evropskega naloga za prijetje ni bila v skladu s pravom Unije – izkaže za potrebno, da bi se postopek predaje zahtevane osebe končal in bi se tako spodbudila, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 137 sklepnih predlogov, uresničitev cilja boja proti nekaznovanosti, ki mu ta okvirni sklep sledi.
- 142 Vendar, prvič, iz sodne prakse Sodišča izhaja, da izdaja evropskega naloga za prijetje, katerega izvršitev bi vodila do kršitve člena 47 Listine in bi jo izvršitveni pravosodni organ v okoliščinah, navedenih v ustaljeni sodni praksi Sodišča, moral zavrniti, ni v skladu z načeloma vzajemnega zaupanja in lojalnega sodelovanja (glej po analogiji sodbo z dne 11. novembra 2021, Gavanozov II, C-852/19, EU:C:2021:902, točka 60).
- 143 Zato odreditveni pravosodni organ, če se okoliščine ne spremenijo, ne sme izdati novega evropskega naloga za prijetje zoper osebo po tem, ko je izvršitveni pravosodni organ v skladu s členom 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584 v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine zavrnil izvršitev prejšnjega evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper to osebo.
- 144 Drugič, ker je lahko posledica izdaje evropskega naloga za prijetje, kot je bilo navedeno v točki 54 te sodbe, prijetje osebe, zoper katero je bil ta nalog izdan, in lahko torej izdaja tega naloga pomeni poseg v svobodo te osebe, mora pravosodni organ, ki namerava izdati evropski nalog za prijetje, preizkusiti, ali je taka izdaja ob upoštevanju posebnih okoliščin obravnavanega primera sorazmerna (glej v tem smislu sodbi z dne 27. maja 2019, PF (Generalni državni tožilec Litve), C-509/18, EU:C:2019:457, točka 49, in z dne 13. januarja 2021, MM, C-414/20 PPU, EU:C:2021:4, točka 64).
- 145 Ta pravosodni organ mora v okviru tega preizkusa zlasti upoštevati naravo in težo kaznivega dejanja, zaradi katerega se zahtevana oseba kazensko preganja, posledice, ki jih ima izdaja evropskega naloga za prijetje oziroma izdaja več takih nalogov, ki so bili prej že izdani zoper njo, na to osebo, in tudi možnosti za izvršitev morebitnega novega evropskega naloga za prijetje.
- 146 Glede na zgoraj navedeno je treba na sedmo vprašanje odgovoriti, da je treba Okvirni sklep 2002/584 razlagati tako, da ne nasprotuje izdaji več zaporednih evropskih nalogov za prijetje zoper zahtevano osebo, da bi se zagotovilo, da bo država članica po tem, ko je zavrnila izvršitev prvega evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper to osebo, to osebo predala, če izvršitev novega evropskega naloga za prijetje ne bi pomenila kršitve člena 1(3) tega okvirnega sklepa in če je izdaja zadnjenavedenega evropskega naloga za prijetje sorazmerna.

Stroški

- 147 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009,**

je treba razlagati tako, da

izvršitveni pravosodni organ nima možnosti zavrnuti izvršitve evropskega naloga za prijetje na podlagi razloga za neizvršitev, ki ne izhaja iz Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen, ampak izključno iz prava izvršitvene države članice. Vendar lahko ta pravosodni organ uporabi nacionalno določbo, ki določa, da se izvršitev evropskega naloga za prijetje, kadar bi vodila do kršitve temeljne pravice, določene s pravom Unije, zavrne, če obseg te določbe ne presega obsega člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen, kot ga razlaga Sodišče Evropske unije.

2. Člen 1(1) in (2) ter člen 6(1) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299,

je treba razlagati tako, da

izvršitveni pravosodni organ ne sme preverjati, ali je evropski nalog za prijetje izdal pravosodni organ, ki je bil za to pristojen, in izvršitve tega evropskega naloga za prijetje ne sme zavrnuti, če meni, da ni tako.

3. Člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah

je treba razlagati tako, da

izvršitveni pravosodni organ, določen za sprejetje odločitve o predaji osebe, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, izvršitve tega naloga ne more zavrnuti iz razloga, da obstaja nevarnost, da bo tej osebi po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, razen če,

- prvič, ta pravosodni organ razpolaga z objektivnimi, zanesljivimi, natančnimi in ustrezno posodobljenimi elementi, ki – ob upoštevanju zahteve po z zakonom ustanovljenem sodišču – kažejo na obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema odreditvene države članice ali pomanjkljivosti, ki vplivajo na sodno varstvo objektivno določljive skupine oseb, v katero bi se zadevna oseba umestila, zaradi katerih zadevni pravni subjekti v tej državi članici na splošno ne bi imeli učinkovitega pravnega sredstva, ki bi omogočilo nadzor nad pristojnostjo kazenskega sodišča, ki jim bo sodilo, in
- drugič, navedeni pravosodni organ ugotovi, da v posebnih okoliščinah obravnavane zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da sodišče, ki bo verjetno vodilo postopek zoper osebo, zoper katero je bil izdan ta evropski nalog za prijetje, v odreditveni državi članici – zlasti ob upoštevanju elementov, ki jih je predložila ta oseba in ki se nanašajo na njene osebne okoliščine, na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je kazensko preganjana, na dejanski okvir, v katerega se umešča navedeni evropski nalog za prijetje, ali na katero koli drugo upoštevno okoliščino – za to očitno ni pristojno.

Okoliščina, da je zadevna oseba pred sodišči odreditvene države članice lahko uveljavljala svoje temeljne pravice, da bi izpodbijala pristojnost odreditvenega

pravosodnega organa in evropski nalog za prijetje, ki je bil izdan zoper njo, v zvezi s tem ni odločilna.

- 4. Člen 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299, v povezavi s členom 47, drugi odstavek, Listine o temeljnih pravicah**

je treba razlagati tako, da

v položaju, v katerem oseba, zoper katero je bil izdan evropski nalog za prijetje, trdi, da obstaja nevarnost, da ji bo po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, zavrnitev izvršitve tega evropskega naloga za prijetje s strani izvršitvenega pravosodnega organa ni mogoče utemeljiti zgolj s poročilom delovne skupine o samovoljnih pridržanjih, ki se ne nanaša neposredno na položaj te osebe, vendar lahko ta pravosodni organ tako poročilo upošteva poleg drugih elementov, da bi presodil o obstoju sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v delovanju sodnega sistema te države članice ali pomanjkljivosti, ki vplivajo na sodno varstvo objektivno določljive skupine oseb, v katero bi se navedena oseba umestila.

- 5. Člen 15(2) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299,**

je treba razlagati tako, da

nasprotuje temu, da izvršitveni pravosodni organ zavrne izvršitev evropskega naloga za prijetje iz razloga, da za osebo, zoper katero je bil ta nalog izdan, obstaja nevarnost, da ji bo po predaji odreditveni državi članici sodilo sodišče, ki za to ni pristojno, ne da bi prej od odreditvenega pravosodnega organa zahteval dodatne informacije.

- 6. Okvirni sklep 2002/584, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom 2009/299,**

je treba razlagati tako, da

ne nasprotuje izdaji več zaporednih evropskih nalogov za prijetje zoper zahtevano osebo, da bi se zagotovilo, da bo država članica po tem, ko je zavrnila izvršitev prvega evropskega naloga za prijetje, izdanega zoper to osebo, to osebo predala, če izvršitev novega evropskega naloga za prijetje ne bi pomenila kršitve člena 1(3) Okvirnega sklepa 2002/584, kakor je bil spremenjen, in če je izdaja zadnjenavedenega evropskega naloga za prijetje sorazmerna.

Podpisi